

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου - Χάρτου - Ψηφιακών Μέσων Αττικής

Τετάρτη 2 Οκτώβρη 2019: Απεργούμε και συνεχίζουμε αγωνιστικά! Απεργιακή συγκέντρωση-διαδήλωση: 11πμ, Χαυτεία

- **Ο αναπτυξιακός νόμος τους βάζει στο στόχαστρο τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και τον ταξικό συνδικαλισμό**
- **Η ανάπτυξή τους πατάει πάνω στα συντρίμια των εργατικών δικαιωμάτων**

Μέσα από το αναπτυξιακό πολυνομοσχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση άμεσα για ψήφιση, σε πλήρη συμπαιγνία με τους εκπροσώπους του κεφαλαίου, διαφαίνεται ξεκάθαρα πως η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται περνά ως οδοστρωτήρας πάνω από τα εναπομείναντα εργατικά δικαιώματα, τους μισθούς μας, αλλά και από τη δυνατότητά μας να αγωνιζόμαστε ενάντια στη διαχρονική επίθεση που δεχόμαστε όλοι και όλες εμείς, ο κόσμος της εργασίας. Κυβέρνηση, ΜΜΕ και εργοδοσία ξεσαλώνουν καθημερινά με μια απόλυτα ξύλινη γλώσσα: Η ανάπτυξη κλίνεται σε όλες τις πτώσεις, μαζί με τις πολυπόθητες «επενδύσεις» και τους άγιους επενδυτές. Η απρόσκοπτη λειτουργία της αγοράς και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας είναι ο νέος «εθνικός στόχος» τους. Όχι τυχαία λοιπόν στον πυρήνα αυτού του πολυνομοσχεδίου της κυβέρνησης υπάρχουν πλήθος διατάξεων που αφορούν τα εργασιακά. Γιατί για να έχουν ανάπτυξη τα αφεντικά (ντόπια και ξένα, μικρά και μεγάλα), οι πολυεθνικές και οι επενδυτές, για να λειτουργεί η επιχειρηματικότητα και η αγορά, πρέπει να περιοριστούν τα εργατικά δικαιώματα, να μειωθούν οι μισθοί και οι κοινωνικές παροχές, να θωρακιστεί το αυταρχικό πλαίσιο που θα εμποδίζει την αντίσταση απέναντι στα μέτρα τους.

Το «αναπτυξιακό νομοσχέδιο» είναι αντεργατικός οδοστρωτήρας:

Μέσα στο καλοκαίρι, η κυβέρνηση ψήφισε την κατάργηση της διάταξης για την αιτιολόγηση της απόλυσης. Με τα όσα περιέχονται στον «αναπτυξιακό νόμο» φέρνει ένα ακόμα σοβαρό πλήγμα στις Συλλογικές Συμβάσεις. Πρώτον, γιατί θα εξαιρούνται από την εφαρμογή κλαδικών συμβάσεων οι επιχειρήσεις «που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα...», αλλά και οι επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας, τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κ.ά. λες και όσοι εργάζονται σε τέτοιων μορφών εταιρείες δεν είναι εργαζόμενοι και δεν πρέπει να καλύπτονται από συμβάσεις... Δεύτερον, γιατί εισάγει «τοπικές συμβάσεις» (σε περιοχές και περιφέρειες) που αν υπογραφούν θα υπερισχύουν των κλαδικών. Τρίτον, γιατί αν υπογραφεί κάπου νέα κλαδική ΣΣΕ, η επέκτασή της (η ισχύς της για όλο τον κλάδο) γίνεται σχεδόν αδύνατη, μιας και στους ήδη δυσμενείς όρους που θέσπισε η προηγούμενη κυβέρνηση προστίθενται νέοι δυσμενέστεροι: οι εργοδοτικές ενώσεις που θα αναφέρονται σε αυτήν θα πρέπει να απασχολούν το 50%+1 των εργαζομένων του κλάδου σύμφωνα με το μητρώο μελών που οι ίδιες καταθέτουν και πρόσθετα θα χρειάζεται να έχει γνωμοδοτήσει θετικά το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας κατόπιν υπουργικού «αιτήματος»! Τέταρτον, μια κλαδική σύμβαση δεν θα

εφαρμόζεται με βάση το νέο νομοσχέδιο, αν η εργοδοσία επικαλεστεί ότι η εφαρμογή της θα πλήξει την ανταγωνιστικότητα του κλάδου... Δηλαδή σχεδόν πάντα! Επίσης καταργείται πρακτικά η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία (ΟΜΕΔ) για την υπογραφή κλαδικής σύμβασης

Πέρα από τις ΣΣΕ, που έχουν την... τιμητική τους στο νέο «αναπτυξιακό νομοσχέδιο» προβλέπονται και μια σειρά ακόμα αντεργατικές-αντικοινωνικές ρυθμίσεις, όπως η ενίσχυση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, η νομιμοποίηση της υπερωρίας στη μερική απασχόληση και μάλιστα με προσαύξηση μόλις 12% (δηλαδή κατά πολύ μικρότερη της κανονικής υπερωρίας), ενώ προβλέπεται και η... συνυπευθυνότητα του εργαζόμενου για τη μη καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών από τον εργοδότη (!), που θα οδηγεί στη μη ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου!!! Επίσης, ενισχύεται η μαύρη εργασία με μια σειρά «διευκολύνσεις» και ελαχιστοποίηση των προστίμων.

Κυβέρνηση-αφεντικά παίρνουν τα μέτρα τους...

Μέλημα της κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων, είναι να οχυρώσει τους εργοδότες απέναντι στις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις. Προφανώς δεν φοβούνται τη ΓΣΕΕ και τις ηγεσίες των κυρίαρχων συνδικαλιστικών οργάνων που εδώ και χρόνια παίζουν το θεσμικό ρόλο τους ως σοβαροί και υπεύθυνοι κοινωνικοί εταίροι. Όλοι μαζί προσπαθούν να ακυρώσουν τις δυνατότητες στη βάση των εργαζομένων, στα πρωτοβάθμια σωματεία τους και στις συλλογικές μορφές δράσης τους να αναπτύσσουν αγώνες και να αμφισβητούν την ουσία της πολιτικής και των μέτρων τους.

Έτσι, το «πολυνομοσχέδιο» προβλέπει ηλεκτρονικό «Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων» που ανοίγει τον δρόμο για το ηλεκτρονικό φακέλωμα των συνδικαλισμένων εργαζομένων και τον περαιτέρω έλεγχο των σωματείων από το κράτος. Άμεσα εφαρμόζεται το φακέλωμα μέσω του μητρώου των μελών των ΔΣ των σωματείων... Όμως, το πιο αντιδραστικό είναι η διάταξη για ηλεκτρονική ψηφοφορία στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τη διεξαγωγή απεργίας των σωματείων. Ακυρώνουν έτσι τον αποφασιστικό ρόλο που πρέπει να έχουν οι συλλογικές διαδικασίες, οι Γενικές Συνελεύσεις. Η ψήφιση για απεργία θα γίνεται όπως η ψηφοφορία για τη Eurovision ή για κάποιο τηλεπαιχνίδι... Η συλλογική συζήτηση, η παράθεση –και αντιπαράθεση– απόψεων, η σύνθεση, ο πλούτος της ζωντανής συναδελφικής διαδικασίας θέλουν να αντικατασταθεί από τον καναπέ, τις εφαρμογές του κινητού.

Και «καπέλο» σε όλα αυτά, ορίζεται ως ανώτατη αρχή ο Υπουργός Εργασίας, που θα καθορίζει με Υπουργικές Αποφάσεις διατάξεις του συνδικαλιστικού νόμου και τα καταστατικά των Σωματείων, τον τρόπο λήψης αποφάσεών τους. Θα μπορεί με Υπουργικές Αποφάσεις να εξαιρεί επιχειρήσεις από την εφαρμογή κλαδικής σύμβασης, θα ρυθμίζει κάθε θέμα σχετικό με το μητρώο σωματείων και θα αποφασίζει για τη δημοσιότητα των στοιχείων του μητρώου σωματείων...

Να πάρουμε και εμείς τα μέτρα μας...

Όλα αυτά γίνονται σε μια περίοδο στην οποία ο Σύλλογός μας –μαζί με μια σειρά άλλα σωματεία– έχουν ξεδιπλώσει την προσπάθεια για την υπογραφή νέας κλαδικής συλλογικής σύμβασης. Σε μια περίοδο όπου ζητάμε, με βάση τις ανάγκες μας, αυξήσεις στους μισθούς ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια, κατοχύρωση μιας σειράς θεσμικών αιτημάτων που είχαμε κατακτήσει με τις προηγούμενες ΣΣΕ του κλάδου, μείωση του χρόνου εργασίας, αίτημα επίκαιρο και αναγκαίο στην εποχή μας.

Η αντίθεση και αντίστασή μας στον «αναπτυξιακό νόμο» είναι ενταγμένη στον γενικό και πολύμορφο αγώνα που δίνουμε μαζί με όλο το ταξικό και κοινωνικό κίνημα για να μπουν μπροστά τα εργατικά συμφέροντα, για να ζήσουμε σαν άνθρωποι με αξιοπρέπεια, για να καλυφθούν οι ανάγκες και τα συμφέροντά μας. Εναντία στον εργοδοτικό αυταρχισμό, την κρατική τρομοκρατία και την πολύμορφη καταστολή που ξεδιπλώνεται, τόσο στο πεδίο της εργασίας όσο και στην κοινωνία και τη ζωή μας συνολικότερα.

Εντάσσουμε την αντίθεσή μας στα νέα μέτρα στον συνολικό αγώνα για μια εργατική απάντηση με απεργιακές κινητοποιήσεις και πρωτοβουλίες συντονισμού και οριζόντιας οργάνωσης των αγώνων με τα δικά μας αιτήματα. Με την κλιμάκωση της δράσης μας το επόμενο διάστημα, με σταθμούς τις απεργίες στις 24/9 και στις 2/10, με διαδηλώσεις και δράσεις σε χώρους δουλειάς, συνελεύσεις και μια νέα διακλαδική απεργία οργανωμένη από τα κάτω, με προμετωπίδα τις δικές μας ανάγκες, τα δικά μας αιτήματα, κόντρα σε κάθε «ανάπτυξη» τους, ενάντια στις «επενδύσεις» τους που καταστρέφουν τη ζωή, τα εργατικά δικαιώματα και το περιβάλλον, απέναντι στις πολιτικές για την ανάταξη της κερδοφορίας τους. Μόνο έτσι μπορούμε να κερδίσουμε όλα όσα μας ανήκουν.

Η 2 Οκτώβρη σαν ημερομηνία δεν ήταν μια δική μας επιλογή. Αρχικά, είχε προκύψει μέσα από μια κατάπυστη ανακοίνωση της ΓΣΕΕ λίγες μέρες πριν την απεργία στις 24/9, την οποία και επιχείρησε να σαμποτάρει. Εξάλλου και στις 24/9 και παλιότερα έχουμε δείξει ότι μπορούμε να απεργήσουμε και να αγωνιστούμε χωρίς τη ΓΣΕΕ και τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Για το Σύλλογό μας, κλιμάκωση είναι όλα τα παραπάνω βήματα και οι σταθμοί, μαζί με την αντίληψη και πρακτική της απόφασης για αγώνες και τους ίδιους τους αγώνες στα χέρια των εργαζομένων. Και έτσι θα συνεχίσουμε. Όπως πράξαμε και στις 24 Σεπτέμβρη, έτσι και τώρα, έχοντας επίγνωση ότι σε εμάς πέφτει το βάρος της υπεράσπισης του δίκιου μας και αντιμετωπίζοντας την απεργία αυτή σαν έναν ακόμα από τους πολλούς σταθμούς του επόμενου διαστήματος, να συμβάλουμε όλοι και όλες στην επιτυχία της απεργίας στις 2 Οκτώβρη και να βρεθούμε στο δρόμο διαδηλώνοντας από κοινού και με συναδέλφους-συναδέλφισσες από άλλα εργατικά σωματεία και συλλογικότητες. Να συμβάλουμε με κάθε τρόπο και στην κλιμάκωση του αγώνα αυτού.

> Τετάρτη 2 Οκτώβρη: Απεργούμε! / Συγκέντρωση-διαδήλωση: 11.00 π.μ., Χαυτεία (Αιόλου & Σταδίου)

> Κυριακή 20 Οκτώβρη: Όλοι και όλες στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας (11πμ, στα γραφεία μας)

Συνεχίζουμε με κλιμάκωση και συνελεύσεις, με συντονισμό και δράσεις.

Για τη νέα διακλαδική απεργία, για ταξικό-κοινωνικό αγώνα με τα εργατικά συμφέροντα μπροστά!